

selv om vi ogsaa gaa til andre Byggeforetagender og lignende, ville disse Penge slaa til. Ja ganske vist, de ville ikke slaa til, hvis man samtidia skulde gaa ind paa alt, hvad Regeringen foreslaar; hvis man vedtaager den Række Embedsmænd, hvorom der i Aar foreligger Forslag for os fra den høje Regering — disse beløbe sig vist til en Sum af 2 à 300,000 Kr. ordinært — jeg tror ikke, at der her i Folketinget skulde være nogen særlig Vist dertil. Hvis man altsaa behandler de Ting rimelig og saelig, som foreligge, vil der ganske sikkert ikke vise sig at være saa særdeles mange Penge, det har Regeringen sørget for ved sit finansielle System, som jeg synes nok trods for sin Vige, men dog saa mange, at vi med en vis No kunne se Fremtiden i Møde. Jeg anfører dette som et Bevis for, at vi her staa over for et Punkt, hvor vi hurtig kunne blive enige om at sige stop, nemlig over for de militære Udgifter; thi den Million, der her forlanges, hænger jo nøje sammen med, at Pengene i Fortiden ere gaaede til militære Udgifter i de foregaaende Aar, og jeg har i Øjeblikket set ganske bort fra Forslagets Realitet, og er kun gaaet ud fra denne Million til militære Udgifter. Hvis de Herrer ikke kunne bestemme sig til at forfaste det, fuldstændig at afvise det, saa kunne de ikke være sikre paa, at der vil være Penge til civile Djemed og daarligt nok til andre militære Djemed. Det er for mig de finansielle Betragtninger, jeg gerne vilde gøre gældende.

Endnu kun nogle Bemærkninger af politisk Natur. Dette Forslag kaldes: „Forslag til Lov om Hærens Ordning“. Jeg vil begynde med at sige, at for mig er det ganske sikkert som for andre ærede Talere et rent og stærkt Supplement til Fæstningen. Den ærede Krigsminister har — det nytter ikke at nægte det — søgt at stjule det, saa vidt han kan, eller lad mig sige at dække derover — det er et Ord, som det vel ikke vil være urimeligt at bruge i parlamentarisk Henseende. Jeg ser godt Grunden, hvorfor han vil dække derover; det er ret forstaaeligt. Der er ingen Grund for den ærede Krigsminister, naar han ikke har Anben for Struben, til at forlange flere Penge til Kjøbenhavns Befæstning. Han maa desuden tage Hensyn til dem, som han kalder sine Venner, som jeg ikke hører til; han maa tage Hensyn til dette moderate Parti, som han har udnævnt til sine Venner, thi jeg kan forstaa, at det kan ogsaa være dem ubehageligt at høre for megen Tale om Penge til Kjøbenhavns Befæstning. Derfor taler den ærede Minister ikke om det her,

men i Motiverne hedder det paa den 2den Spalte om denne Udvidelse af Artilleriet og Ingeniørforpset, som jo udgør den væsentligste Del af Forslaget, at „det kan være naturligt at opfatte den som en Foranstaltning, der staa i Forbindelse med de nu til Dels gennemførte Befæstningsanlæg, ligesom den selvfølgelig ogsaa er beregnet paa at tilfredsstille de Krav, som disse Anlægs Vedligeholdelse og Forsvar stille“. Ja, naar Udvidelsen af Artilleriet og Ingeniørforpset er beregnet paa at tilfredsstille de Krav, som Befæstningsanlæggenes Vedligeholdelse og Forsvaret stille, saa forekommer det mig ganske vist ikke at være unaturligt — det maa man indrømme den ærede Minister — at sætte den i Forbindelse med Befæstningsanlægene. Men dernæst hedder det, at det tillige maa fremhæves, at det begærede paa ingen Maade gaar ud over, hvad der ogsaa, bortset fra disse Anlæg, vilde være nødvendigt, for at de paagældende Baaben til enhver Tid kunne gøre Gyldest i Krigstilsælde. Det anser jeg for en smuk og hensigtsmæssig Fremstilling, men den tilflører kun daarlig, hvad der er Sagens Kerne, nemlig dette, at det er et Supplement til Kjøbenhavns Befæstning, som her foreligger. Jeg skal kun standse ved et enkelt Ord i disse Motiver, før jeg gaar videre. Der staa: „de nu til Dels gennemførte Befæstningsanlæg.“ Jeg kan ikke undlade ligesom det ærede Medlem fra Randers Amts 4de Valgtreds (B. Dinesen) at minde om, at den ærede Krigsminister nylig sagde til det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), at Fæstningen er fuldstændig. Hvorledes skal man nu forstaa, at den paa een Gang er fuldstændig, og at den samtidigt er til Dels gennemført. For en almindelig Opfattelse er der her en Mangel. Jeg kan forstaa, naar der er Tale om et Hus, at man kan sige, at det er fuldstændig færdigt, men naar det mangler baade Døre og Binduer, synes jeg, at man kun daarlig kan kalde det saaledes. Her hører man nu, at den ærede Minister siger, at Fæstningen er til Dels gennemført. Det forekommer mig, at det vilde være meget interessant for os at faa at vide, om den er fuldstændig færdig, hvad den ærede Minister meget stærkt betonedede, eller om den kun er til Dels gennemført, det vil sige, at der skal bygges endnu mere til. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at disse Ord „til Dels gennemført“ staa i stærk Strid med, hvad den ærede Minister har sagt her i Tinget. Det kan gerne være, at den ærede Minister den Gang havde personlige eller politiske Motiver til at være saa streng over for det